

ikke andet, end hvad der allerede nu maa finde Sted. Jeg veed nok, at der ikke staar noget derom i Instruksen, og det kan være meget rigtigt, at det optages i Loven, men det forekommer mig ikke tilstrækkeligt. Vil det være for meget forlangt, at man saage, at i det overordnede Sundhedsraad skulde mindst en af de to Medicinalraader have været Læge i Provinserne en vis Række af Aar, for at derved Erfaring om de Kendskab til Provincesforhold altid kunde være til Stede i Raadet? Jeg vil sige, at jeg vilde hellere gaa endnu videre; jeg vilde hellere ønske, at selve Formanden skulde have været Provinceslæge i nogle Aar, men man kan maaske ikke gaa til at gøre denne Indskrænkning i Valget, om jeg saa maa udtrykke mig, det kan jo være, at man derved vilde udelukke sig fra at faa Kræfter, som man ellers kunde faa. Jeg tør derfor ikke bestemt udtale mig om det rigtige i at opstille en saadan Fordring, men jeg vilde ønske, man kunde det, da jeg tror, at det vilde være til stor Betryggelse til alle Sider. Men i ethvert Tilfælde forekommer det mig, at man til en af de to Medicinalraader burde stille den Fordring, at han havde været Provinceslæge i nogle Aar; det forekommer mig ikke at være for meget forlangt.

Et af de Forhold, man har været meget utilfreds med ved den nuværende Ordning, er Apotekervæsenet; selve Apotekervæsenet og Apotekerinstitutionen — om jeg maa bruge dette Udtryk — foreligger jo ikke her til Behandling, idet dette Lovforslag ikke handler derom, men det berøres dog i dette Lovforslags § 5 derved, at man har forandret Apotekervisitationerne. Apotekervisitationerne foregaa jo, som bekendt, nu derved, at Kystlus og Embedslægen og, saa vidt jeg veed, ogsaa Politimesteren skulde være til Stede ved Visitationen, men efter hvad en æret Landsstingsmand for Falster har oplyst, har Politimesteren ikke meget at bethyde. Han behøver først at møde ved Slutningen af Visitationen for det Tilfældes Skyld, at Apotekeren skulde nægte at lukke sine Stuffer op, for at man saa kan have Politimesteren ved Haanden, som kan anvende Tvangsmidler til at faa Stufferne lukkede op. Der er dog vistnok ikke nogen Fare for, at Stufferne ikke skulde blive lukkede op. Man har ment, at disse Apotekervisitationer ere af en for vensfabelig Natur snarere, end at der dermed skulde foregaa saadanne Ting som, at Apotekeren ikke skulde tillade Visitationerne at efterse Stufferne. Det undrer mig noget, at Sundhedskollegiet ikke paa en eller anden Maade, om ikke ligefrem har forbudt, saa dog har søgt at faa affastet disse Gilder, som finde

Sted ved Visitationerne, og som ere meget ilde sete af Befolkningen; om det er med Rette, veed jeg ikke, men det er vist, at de sætte ondt Blod. — Her er bestemt, at der kun skal være een Visitator, som skal foretage Visitationen ved samtlige Apoteker; det betragter jeg som en Fordel, thi derved vil Visitationen faa et mere ensartet og grundigere Præg. Men jeg gaar ud fra, at selv om man gaar ind paa det, har man ikke derved givet Anledning til de øvrige Reformers, Apotekervæsenet vedrørende, thi jeg vil tro, at der er noget, som trænger til Reform her i Landet, er Apotekervæsenet det, som trænger haardest dertil. Jeg er ikke utilbøjelig til at mene, skønt jeg ellers ikke holder af, at Staten overtager altsor mange Bestillinger, at der dog her er et Omraade, hvor det maaske var rigtigt, at Staten overtog det, allerhelst hvis vi efterhaanden skulde komme mere ud paa offentlig Sygepleje. Jo mere vi faa af det, desto nødvendiggere vil det være, at Staten selv tager Apotekervæsenet i sin Haand; men jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa; jeg har kun villet henlede Opmærksomheden paa, at det er en af de Reformers, som Befolkningen er meget ivrig for, baade Befolkningen i forskellige Lag og af forskellige Anskuelser, slet ikke delte efter politisk Opfattelse, det er Folk fra forskellige politiske Deje, som ere enige om, at der særlig trænges til Reform paa dette Omraade. Her er nu en lille Reform, og jeg mener, at den i Virkeligheden vil være et Fremstrid.

Jeg beklager meget, at Militæretatens Lægevæsen skal holdes udenfor. Oprindeligt staar det saaledes efter Instruksen af 1814 — jeg tror ikke, jeg huller fejl — at ogsaa det hørte ind under Sundhedskollegiet. Jeg beklager, at det fremdeles skal holdes udenfor — jeg veed nok, at det er udenfor for Tiden — og jeg vil henstille, om det ikke var rigtigt at samle hele Lægevæsenet under den Autoritet, som skal stables ved dette Lovforslag. I det hele taget tror jeg, at det er en Fejl ved flere af vore Administrationsgrene, at de ere for splittede, og det vil ogsaa blive saaledes efter dette Lovforslag, at de ville blive altsor meget splittede, at altsor meget vil blive henlagt under andre Ministerier. Det forarsager let en meget langsom Ekspedition. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være rigtigt at drage Fødsels- og Plejefistelsen ind under det samme Ministerium og det samme Tilhyn. Hvis jeg ikke huller meget fejl, er det ikke mange Aar tilbage, at disse 2 Anstalter bleve lagte ind under Kultusministeriet. Jeg tror, det var en Fejl, og at denne Fejl bliver større, naar dette